

Nacionalisme de voluntat majoritària

Els passats dies 30 i 31 de maig la Unitat del Poble Valencià (UPV) va celebrar el seu cinquè congrés. A diferència d'altres conferències, la d'enguany es va caracteritzar per la tranquil·litat i el consens entre els seus més de 300 delegats: la UPV reforçarà el seu missatge nacionalista.

La part més important del cinquè congrés de la Unitat del Poble Valencià és que ha estat el primer congrés que hem fet amb normalitat i amb naturalitat. Hem discutit, uns han guanyat i altres han perdut, però en definitiva, qui ha guanyat és tota l'organització". Amb aquestes paraules, el reelegit secretari general de la UPV, Pere Mayor, va cloure el V. Congrés d'aquest partit polític que, aquesta vegada sí, fugia de picabaralles internes a la recerca d'unes bases sòlides d'avanç social i electoral.

El congrés, que es va celebrar a l'Escola de Magisteri de València sota el lema *Deu anys pel nacionalisme*, va començar amb la lectura de l'informe de gestió dels darrers dos anys a càrrec de Pere Mayor. Des del primer moment, la correlació de forces dominant tot el cap de setmana va quedar ben palesa. D'una banda, hi havia un sector majoritari dins del partit, liderat pel secretari general, que coincidia a grans trets amb la política duta a terme per l'organització en els dos últims anys; de l'altra, l'anomenat "Compromís de Sueca", format per militants de les comarques amb més pes al si de la UPV (la Marina, la Ribera, la Safor i la Vall d'Albaida), que criticava la política feta des d'una posició més nacionalista i municipalista (Andreu Banyuls, regidor de Gandia, Vicent Ferri, regidor de Sueca, i Xavier Hervàs, regidor de Carlet, són els caps visibles d'aquest corrent). I per últim, un sector minoritari i vinculat a la ciutat de València, encapçalat per Vicent Álvarez, que era partidari d'una entesa amb altres forces polítiques d'esquer-

El V Congrés de la UPV, celebrat en el desè aniversari, va decidir reforçar la implantació territorial de l'organització al llarg del País Valencià. ARXIU

ra i més particularment amb Esquerra Unida (EU).

Així, malgrat les objeccions al triomfalisme que el "Compromís de Sueca" va fer, i a pesar del rebuig explícit de Pere Mayor a un possible pacte amb EU, l'informe de gestió va ser aprovat per 163 vots a favor, un en contra i 8 abstencions.

Al llarg del congrés, un dels temes que més es van discutir va ser la desigual implantació territorial de l'organització al llarg del País Valencià i les dificultats que el col·lectiu del cap i casal, fonamentalment, travessa a l'hora de penetrar en el teixit social de la ciutat, amb les repercussions negatives que aquest fet aporta al projecte polític i al conjunt de la UPV.

Finalment, amb les reticències de la militància de la capi-

tal, el nou consell polític del partit prendrà part en l'activitat que es realitzi a la ciutat de València. D'aquesta forma, es confirmava definitivament la tendència de l'actual UPV, posada de manifest els dies 30 i 31 de maig: el "Compromís de Sueca" i el sector majoritari de l'organització arribaven a un acord per tal de fer de la UPV: "un projecte per a tota la gent que se sent nacionalista, molta de la qual encara no ens coneix o ens considera una cosa estranya", en paraules de Pere Mayor. En aquest sentit, gràcies al consens assolit, la UPV acceptava en la seva ponència política que "malgrat els esforços per construir un projecte global que integre de manera interactiva els nostres eixos definitoris -esquerra nacionalista,

ecopacifisme i democràcia radical de base- el fet nacional és encara el tret fonamental pel qual ens identifica el nostre poble" i afegia que la seva alternativa passa pel projecte d'autodeterminació (inclòs el concepte d'independència) dels Països Catalans, "conjunt nacional més extens del qual forma part el marc d'actuació de la UPV, el País Valencià".

La ponència política va ser aprovada amb la pràctica totalitat de les esmenes elaborades pel "Compromís de Sueca" i amb el rebuig d'una proposta del col·lectiu de Castelló que demanava la creació d'una coordinadora nacionalista amb els partits socialistes de Mallorca i Menorca, l'Entesa Nacionalista i Ecologista d'Eivissa i Esquerra Republicana de Catalunya perquè, segons va dir el ponent Carles Mulet "l'alternativa nacionalista de Països Catalans la farem entre tots però sense impositions de ningú", en referència a la implantació d'ERC al País Valencià. La ponència de política municipal i comarcal i els estatuts es van revisar sense veus discordants, i les resolucions van fer referència al suport a la insubmissió i al Dret Civil Valencià, a la creació del Fons Autonòmic de Cooperació Municipal, i al debat sobre el sindicalisme i la situació de la dona al si de l'organització.

En acabar el congrés, la satisfacció de la major part dels delegats era manifesta. I el consell polític mostrava aquest consens: dels 33 membres, 21 eren oficialistes, 10 del "Compromís" i 2 del sector pactista. "Ara treballarem per superar el 5%", va dir Andreu Banyuls.

Joan Morales